

V úvodě bych se chtěla poděkovat Institutu umění-Divadelního ústavu a Egon Schiele Art Centru za umožnění rezidenčního pobytu v prostorách ESAC.

Ze začátku jsem hodně uvažovala jakým způsobem uchopit možnost pracovat v poměrně krátkém časovém úseku v prostředí, které je mi neznámé. Rozhodla jsem se, že místo nějakých dopředu vymyšlených témat a omezení v podobě formátu a materiálu, bude lepší reagovat na podněty přímo. I když je prostor ateliéru velkorysý, zvolila jsem nakonec spíš intimnější velikosti papíru, až na diptych o rozměrech 180x300 cm, který přikládám k obrazové dokumentaci. V rámci měsíční rezidence jsem se věnovala převážně grafičtější práci. Jednak jsem vytvářela kresby do bloku formátu A4, které měly podobu deníkových záznamů. Jednalo se o různé pohledy z oken ateliéru a prostor apartmánu. Postupně jsem přicházela k volnějšímu zpracování, kde se taky změnilo formální provedení, jestli už šlo o redukci námětu na barevně členěné plochy, překrývání původních skic nebo znak. Kresby vznikali po celou dobu pobytu. Některé z nich mají spíš studijnější charakter, byli pro mně důležité v rámci prozkoumávání terénu a okolí, chtěla jsem vyjádřit nebo zachytit aspoň esenci z pohledu na místo, které má v sobě něco surového a atraktivního zároveň. Mám na mysli monumentálnost skal zakouslé do architektury, řeku která je místami klidná a pomalá, hustá olejnatá čerň, která se spouští kaskádami a mění se v něco divokého, neklidného. Samozřejmě, moje dojmy jsou spojené s měsícem lednem, takže ty kontrasty které na mne působili, jestli budu psát o barevnosti nebo městě samotném, postupně do mně vsakovali a jejich odraz jsem se snažila vtisknout do monotypů a kreseb. Nejprve jsem se pokoušela používat prvky se kterými jsem se denně potkávala na potulkách městem, jako například oblouky podpírající plášťový most, skály a kameny, kresebnost sgrafita a fragmenty zachovalých fresek na architektuře. Postupně jsem však zjistila, že to stejně není úplně „To“ co chci vyjádřit, ty nepodařené kusy rozházené po podlaze ateliéru mi později posloužili jako podklad pro další zpracování. Na některých tiscích jsem ponechala útržky linie kresby, někde přišlo na plné překrytí, některé kusy můžu fungovat i oboustranně. Prostředky pro tisk byli minimalizované na dvě barvy: modrou a červenou, které jsem používala v různé intenzitě jejich odstínu, vzájemně jsem je míchala, používala soutisk, jindy jsem je ředila terpentínem kde získali víc malířský charakter. V jedné sérii jsem používala jenom váleček a tvořila ním esovitě a obloukové tvary připomínající tok meandrující řeky, šlo mi o to vytvořit vzájemný kontrast mezi tvarem a plochou papíru. Zároveň jsem přicházela na nové možnosti, jakým způsobem uchopit instalaci těchto tisků, protože skládání jednotlivých kusů mělo podpořit čtení těchto skoro až typografických kompozic. To byl taky jeden z bodů moji činnosti, zkoušet různé varianty, které právě nějaká sériovost tisku umožňuje. Tým mám na mysli, ne jenom opakování, nebo spíš postupné mizení obrazu, který jednotlivým tiskem ztrácí původní barevnou intenzitu, slábne a stává se stále méně čitelným nebo rozostřeným. Ale i možnost měnit současný stav, přidáváním nebo stíráním barvy ze skleněné tabule, která sloužila jako podklad pro nanesení barvy. V podstatě nevelká zkušenost z tímto typem tisku mě podnítila zacházet s ním volně a zkoušet různé postupy. S čím bych se nadále chtěla zabírat a nacházet další možnosti propojení mezi kresbou a malířštějším ponětím obrazové plochy tisku. Taky mě přitahuje určitá nepředvídatelnost kterou tento typ grafiky umožňuje, protože v první řadě je obraz zrcadlově obrácený, pak přichází k dalším momentům, které jsou „neovlivnitelné“ teda tzv. špatný výtisk, kde barva nepokryje tištěnou plochu rovnoměrně a vznikají různé kazy, nebo je naopak vrstva příliš vysoká a na výsledním tisku se barva rozlévá. A to je možno jedna z věcí které mě na tisku zajímají, ta ne/možnost udělat „dobrý“ obraz. Procesualita a otevření se tomu, že nejde vždy o nějaký hmatatelný výsledek-dílo, že je to zkrátka to co to je, v tuhle chvíli už minulost.

Na závěr uvádím obrazovou dokumentaci.



Pohled do ateliéru



